

kraten“ eller „Nationaltidende“ Ideen er kommet, det ved jeg ikke, men den stammer i alt Fald fra et godt Sted.

Den højtærede Statsministers Tale var i øvrigt interessant paa to Maader. Der fandtes i den slet intet Forsøg paa at imødegaa de Betragtninger, som dette Lovforslags saglige Indhold har været gjort til Genstand for, i alt Fald fra min Side. Jeg har undersøgt Spørgsmaalet: kan man regulere Priser i det Omfang, her er Tale om det, i et aabent Verdensmarked med de samme Metoder, som man har kunnet gøre det i et lukket Marked? Herpaa er den højtærede Statsminister af gode Grunde ikke kommet ind — af gode Grunde, thi det er klart, at det er umuligt i et aabent Marked at søge at bekæmpe en Prisstigning med de samme Midler som i et lukket Marked.

Naar man derfor paaberaaber sig Udtalelser af mig under Krigen og søger at stille dem op i Modsætning til det, som jeg siger nu, saa beder jeg ærede Medlemmer erindre, hvad jeg mangfoldige Gange har sagt under Krigen, at de Metoder, vi anvendte da, ikke vilde kunne anvendes senere. Jeg har sagt, at mangfoldige af de Love, som vi gennemførte da, maatte forsvinde af sig selv efter Krigen, at de ikke var til andet end til at kastes paa Ilden, saa snart vi var ude af Krigstiden. Man kan sige meget om mig — dette tillader jeg mig at sige til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen —, men nogen ren Taabe er jeg ikke, og det er taabeligt at tro, at hvad man kan gøre under Handelsforhold, som de var under Krigen, kan man ogsaa gøre, naar Grænserne er aabne, naar Priserne paa de væsentlige Raastoffer og saadanne Varer væsentligst bestemmes af Verdensmarkedet, af Forhold, som vi ingen Indflydelse kan have paa.

I et lukket Marked, naar der ikke indføres Støvler — for at blive ved det Eksempel, som den højtærede Statsminister anvendte, og som han set fra Krigstidens Synspunkt godt kan anvende — eller saa godt som ikke indføres Støvler, naar Produktionen af Støvler foregaar væsentligst i en Række Storbefirter, er det muligt at træffe Bestemmelser om Prisfastsættelse paa Støvler. Naar dernæst Importen af Støvler i en saadan Tid begynder, men er yderst begrænset paa Grund af Produktionsforholdene i Verden overhovedet, er det muligt i en kortere Tid at regulere de importerende Støvlers Priser ved at forlange Kontrol med dem paa den ene eller anden Maade, Paabud om Eksportprisen stemplet

i Støvlerne eller saadant. Men intet af dette er muligt, naar Produktionen af Støvler ude i Verden igen er blevet underkastet normale Produktionsvilkaar, og naar Grænserne er aabnede, og vi, som jeg sagde før, hverken vil eller kan hindre Indførsel deraf.

Derfor er det, forekommer det mig, interessant, at Ministeren slet ikke kommer ind paa at imødegaa disse Betragtninger, men Forklaringen ligger vel ogsaa deri, hvad jeg ogsaa selv sluttede i min forrige Tale, at det ikke er Ministerens Mening at ville genoplive Krigstidens Lovgivning, og det bekræftede han ogsaa nu. Det er slet ikke hans Mening at ville vende tilbage til Krigstidens Metoder, thi man kan sige meget om Statsministeren — ligesom man kan sige meget om mig — men nogen Taabe er han ikke. Derfor tænker han ikke derpaa. Men da man, hver Gang man behandler et Spørgsmaal af denne Art, har Tilbøjelighed til at sige, at det er Krigstidens Lovgivning, der skal komme op igen, mente jeg, det var rigtigt at gøre ganske klart Rede for dette, at det kan den ikke, og at det ogsaa er vort Synspunkt, vi, der gennemførte Krigstidens økonomiske Politik, at den ikke kan det.

Hvad jeg kritiserede i Forslaget var derfor ikke, at det søgte at vende tilbage til Krigstidens Lovgivning, men jeg kritiserede Lovforslagets Bestemmelser, og med Hensyn til Avancen sagde jeg, at jeg forstod Ministeren saaledes, at han ikke havde villet fastsætte nogen Bestemmelse om, hvorledes Avancen skulde fastsættes, f. Eks. aldeles ikke nogen procentvis Avance — idet jeg begrundede, at den ikke kunde bruges —, fordi han var klar over, at man ikke kunde bruge den almindelige Fremgangsmaade, men at man maatte fastsætte en passende Avance i hvert enkelt Tilfælde. Her var det, jeg gjorde den Bemærkning, at det var ugørligt saaledes at tage Varerne frem og ville fastsætte en bestemt Avance paa dem.

Men var Ministerens Polemik for saa vidt interessant, var jo den politiske Stilling, han tog til Lovforslaget, ikke mindre interessant. Thi det, Ministeren siger nu, er jo dette: Vil man have en Kommission, som er anderledes sammensat end den, jeg har foreslaaet, nuvel, saa kan man faa en anden Kommission, og hvis man ingen Kommission vil have, saa er en Kommission saamænd ikke mig magtpaaliggende, og hvis man ikke vil bemyndige Ministeren til at fastsætte Avance, eller det ikke kan gennemføres i Rigsdagen, er det heller ikke